

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HERLUFSSHEIM KONTAKT

Jan. 1980

KONTAKT

HERLUFSHOLM

SKOLENS KONTOR

GODSKONTORET
SOVESALSLÆRERNE
VUEN
SKOLEBYGN. VEST
SKOLEBYGN. ØST
EGTMOND TGÅRDEN
MUSEET 1.
MUSEET 2.
LASSENGÅRDEN
SUS
LINNEDSTUEN
ØKONOMA
VARMEMESTER
SKOLENS
ØVRIGE LÆRERE

TELEFONER

TRÆFFETIDER

8.30-11.30 + 13.30-14.00 Tlf. 72 60 97
sekr. Eva Bardram.
Rektor Gert Olsen, privat 72 07 08
Adm. insp. lektor Normann Jørgensen
72 01 01 (henvendelser vedr. økonomi)
Bedst 16.30-17.30
Adj. Lars Bardram, 72 10 98
Lærer Bent Zwergius, 72 76 13
Gymovl. Tage Aamodt, 72 00 20
Adj. Jens Krogh-Madsen, 72 61 18
Adj. Niels Ulrichsen, 72 32 66 (bogsinspektør)
Adj. Gunnar Væрге, 72 04 98
Adj. Hans-Jørn Bentzen, 72 04 30
Sygeplejerske Fru Normann Jørgensen, 72 03 45
Fru Braae (henv. vedr. vedligeholdelse af tøj) 72 43 05
Frk. Jensen, 72 04 83
Hr. Dan Petersen, 72 11 84
Vagn Andersen, gymovl. 80 08 27
H. Wohlfahrt Andersen, studielektor, 72 27 48
Poul Bentzen, lærer, 78 22 27
A. Bossen, lektor, 72 24 51
Lise Casmose, lærer, specialundervisning, 72 38 49
Lone Dyrlov-Caspersen, gymnasielærer, 80 08 22
Bjørn Christensen, adjunkt, 01/24 05 03
Køren Fanø, adjunkt, 72 61 18
Anna Sophie Hansen, adjunkt, 79 72 10
Hans Hansen, adjunkt, 72 86 31
B. Illum, sløjdlærer, 72 90 23
Jan Jensen, lærer, 73 46 99
Mogens Jensen, lektor, 72 24 71
Mogens Hall Jensen, adjunkt, 73 06 27
Per Jensen, adjunkt, 74 68 38
Sv. Krarup-Christensen, adjunkt, 77 41 20
V. Krarup-Hansen, provst, konfirmandundervisn., 72 03 78
Ole Vincent Larsen, kunstmaler, 72 07 04
Jørgen Lekfeldt, komponist, 47 15 66
Bjarne Levin, lærer, 72 03 71
Carsten Levinsen, lektor, 72 26 13
Jørgen Løwe, sløjdlærer, 75 16 13
Erik Anker Nielsen, adjunkt, 72 81 08
Jørgen Hvidtfelt Nielsen, adjunkt,
lærerrådsformand, studievejleder, 73 06 50
Mads Nielsen, lektor, 72 45 33
Tom Nielsen, sognepræst, 75 60 91
Mogens Niss, sløjdlærer, 73 17 53
Kristian Olsen, lektor, 72 62 32
Marianne Olsen, adjunkt, 72 62 32
Ole Pedersen, adjunkt, studievejleder, 54 30 62
Aja Steffensen, gymnastiklærerinde, 80 01 89
Jens Trandum, adjunkt, studievejleder, 72 71 28
Gudrun Aamodt, gymnasieoverlærer, 72 00 20

Diplene kan normalt ikke træffes på sovesalslærernes telefoner.
Besked fra hjemmene til Deres børn vil dog i presserende tilfælde kunne videregives af sovesalslærerne.

Jan.
1980

HERLUFSHOLM KONTAKT

UDGIVER

HERLUFSHOLM SKOLE. Bladets formål er at styrke forbindelsen mellem skolen og hjemmene, og dets spalter står åbne for læserindlæg som skønnes at være af almen interesse for læserkredsen. Redaktøren vælges af lærerrådet. Kontakt udkommer tre gange i løbet af et skoleår og uddeles gratis til skolens elever og deres hjem.

REDAKTION

Vagn Andersen
Jørgen Hvidtfelt Nielsen
Mads Nielsen - redaktør,
Jens Rosing.
Thora Thomsen.

ADRESSE

Herlufsholm Skole, 4-700 Næstved.

INDHOLD

2	Fra Redaktionen
	Nyvej
5	Kommentar: Fornyelse af Trolleballet.
6	Edb-undervisning på Herlufsholm.
7	Trolletaler 1980.
8	Skolekomedie 79.
10	Lidt om dansk i 6. klasse.
12	Noget om karate.
13	Læserbrev: Den blå bog.
14	KONTAKTS kollektiv-roman: Tante Bianca, ved 1.sa.
17	Forsøg-Hvorfor? Religion og oldtidskundskab.
18	Besøg på et fransk gymnasium.
Græskkursus.
19	Om elevrådets opståen og arbejde.
Sagen er ikke bare bøf. Om grundtræning.
20	Skibsadoption.
22	Set og sket.
23	Fællesarrangementer.
24	Sport.

Fra Redaktionen

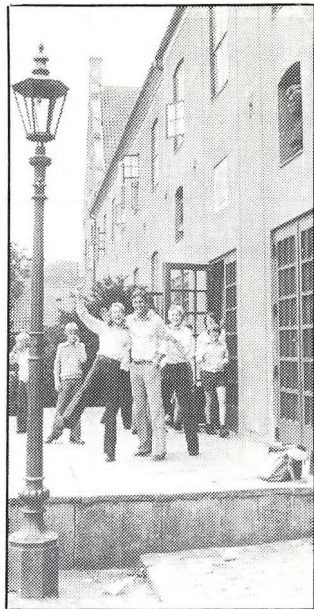
Med januarnummeret af Kontakt befinder vi os midt i skole-årets cyklus, hvad stoffet naturligvis afspejler: skolerejser og ekskursioner er arrangeret og måske allerede afviklet, gymnasiets skolekomedie er gået over scenen - efter meget slidsomt og morsomt forarbejde - sportsfolkene træner og afvikler løbende turneringer og konkurrencer. For de nye elever på skolen er indkøringstiden overstået, de første »vyrd'er« er modtaget, og forældrene har måske også været til forældremøder.

Til gengæld har en og anden særlig i 3.g måske allerede en lettere uro i kroppen snart er løbet kørt, kan jeg nå en slutspurt - og fremtiden ligger den åben eller hvad?

Et par artikler beskæftiger sig med fremtidsplaner inden for skolens rammer: forsøg med tværfaglig undervisning, nye veje med edb-teknik og inden for idrætten, skolens fester kan tænkes at ændre sig. Og elevrådet er ikke kun kommet ud af starthullerne, men er allerede målbevidst på vej fremad.

At udviklingen inden for gymnasieskolen som helhed i det kommende ti-år kan blive nok så drastisk skal vi lade ukommenteret. Noget andet er at fornyelsesprocessen inden for en organisation som Herlufsholm kan tage form af kritik som nogle vil opfatte som rettet mod det bestående uden at det primært har været hensigten.

Modsat kan en vænner om traditioner og det bestående let kamme over i selvtilfreds stivnen og hule herlovianerhurra'er. En organisme beviser vel netop sin livskraft ved at kunne udvikle sig indefra og optage næring udefra. Derfor har redaktionen beredvilligt åbnet spalterne for (selv) kritik og nytænkning.

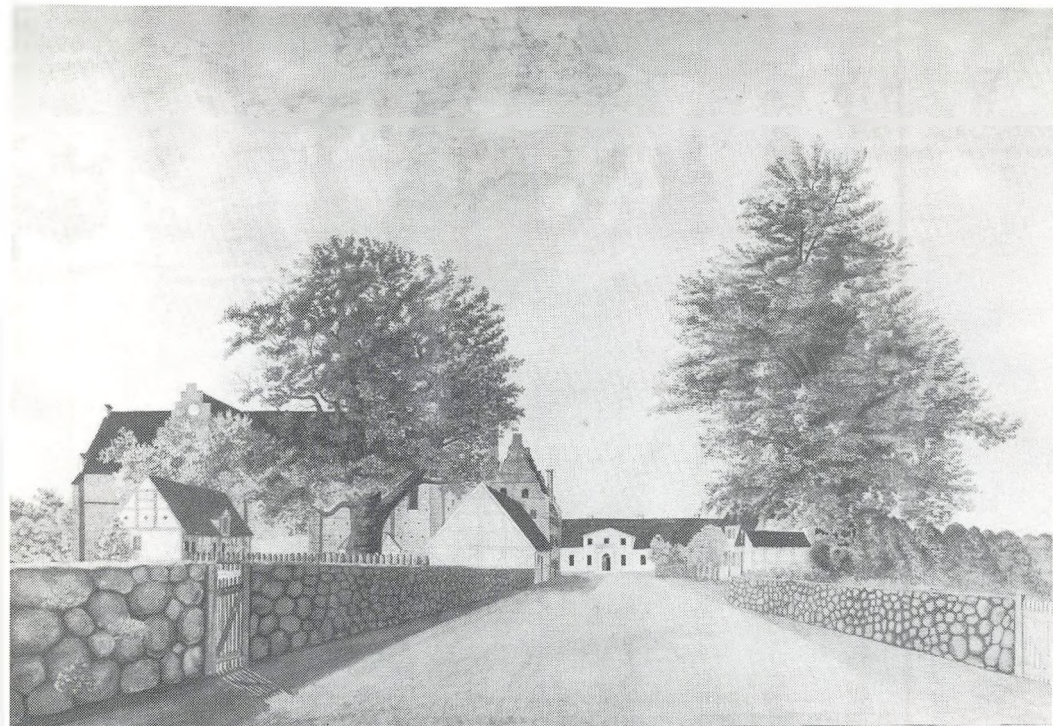

NYVEJ

Kristian Olsen

På de to tegninger der pryder denne artikel, og som nu hænger på inspektors (ikke, som sidst antydte, på rektors) kontor, har kunstneren med sirlig skønskrift prentet følgende dedikation: »Prospect af Herlufsholm fra Sydvest (henholdsvis: fra Norden) / Deres Excellence Herr Justitz Minister og Cancellie Præsident Fridrich Julius Kaas / Stiftelsens høje Patron underdanigst og taknemmeligst tillegnet af Hans Peter Topp«. Desuden tilblivelsesåret: »tegnet 1813« og »tegnet 1814«. Danske Kancelli svarede under enevælden til noget mere end indenrigs-, justits-, landbrugs-, kirke- og undervisningsministeriets nuværende område, så kancellipræsidenten var den umiddelbare leder af meget væsentlige dele af regeringsforretningerne. Fra 1731 til 1851 var Herlufsholms forstander næsten uafbrudt tillige leder af kancelliet, hvilket siger noget om stiftelsens betydning og om tidens hang til at centralisere. Ejendommeligt nok var det netop i året 1813 at man indførte titlen »justitsminister« - noget helt andet end en justitsminister i dag, for det var den officielle betegnelse for kancellipræsidenten, uden at man dog derfor åbenbart gav helt afkald på det gamle ord.

Men der var andet end en titel at fejre i de i øvrigt så dystre år 1813 og 1814. I 1809 opførtes - netop i F. J. Kaas' tid som forstander (»patron«) - Hvidebygning, senere kaldet Skolebygningen, og i den forbindelse anlagde man 1812 Nyvej, noget der betød en revolution med hensyn til tilkørselsforholdene og skolens ansigt i det hele. Med et påfaldende klarsyn har tegneren valgt at vise Herlufsholm »fra Sydvest« og »fra Norden«. Det første »Prospect« viser

*Prospekt af Korfsholm fra Norden.
Deres Excellenz Herr. Justits-, Minister og Cancellie-Præsident, Friedrich Julius Voss
Stiftelsens hofe, Kølven*

*Indarbejdet af og indkommet af Højskolen
af 1814-1815*

August 1814

gård og skole i 1813, på en måde så det nye næppe ses; beskueren står med ryggen mod porthuset, der just var nedrevet eller under nedrivning, og sådan havde den besøgende mødt Skovkloster i 6-700 år. Billedet fra 1814 viser det nye »point de vue«, Hvidebygning, og det har navnlig interesse fordi det er en af de yderst få fremstillinger der viser Hvidebygning i dens oprindelige én-etagegsskikkelse fra 1809. Det er en skam at teknikken ikke tillader os at vise farverne, som hører med om man vil værdsætte de to tegninger i deres fulde pertentlige naivitet (naivisme kan man næppe sige) og charme.

Kunstneren, Hans Peter Topp (1771-1831) havde personlig tilknytning til både F.J. Kaas og den tidligere forstander, Christian Brandt. Han havde tilsyneladende ikke nogen uddannelse ud over sin studentereksamen, men kunne lidt af hvert, at han var skolens skrive- og tegnelærer undrer os ikke - for øvrigt var det pædagogiske vist hans mindst stærke side - men han var tillige en fortrinlig bibliotekar, skolens inspektør og gudsets forstinspektør Nyvej, hvis tilblivelse Topp altså fejrede ved at hylde Kaas med en tegning vendt mod nordøst og det gamle og en anden vendt mod syd og det nye, **er** altså virkelig ny med sine knap 170 år - for hvad er de mod klosterets 844? Af Nyvejs areal og det omkringliggende område var tidligere den nordlige halvdel optaget af forskellige haver, mens den sydlige del lige siden middelalderen havde været afgrænset på denne måde: mod syd af en mur der gik omtrent fra den nuværende rektorboligs sydgavl over til klosterbygningen, mod øst af kloster og kirke, mod nord af en mur omtrent på højde med nordenden af Sus, og mod vest af rektorboligen (og før den dens to forgængere) samt den endnu eksisterende middelalderlige mur. Dette areal var siden 1609 »den nye skolegård« og indeholdt forskellige indretninger, hvoriblandt kan nævnes et dueslag, opsat af forstander Christian Brandt, der gerne ville fornøje disciplene, og stald og vognskur for forstanderen og rektor. (Dette tillader os formodentlig at datere de

*Perspect af Herlufsholm fra Sydvest.
 Deres Excellence Høit Cancellie Præsident Friedrich Julius Høns
 Stiftelsens høje Fædren*

*undersøgt af Johanneus Carl Langel
 1882, Høns 1882, 1899.*

smukke udhuse som man har repareret i dette efterår: de må være fra omkring 1812). I klostertiden har på dette sted bl.a. været en kirkegård, hvis indvielse er dokumenteret til 1509. Omtrent som Vallø har sin gade er Nyvej blevet »Herlufsholms gade« - på et beskedent niveau. Vestsiden strækker sig mellem de huse der, bortset fra kirken, er Herlufsholms allersmukkeste. Mod nord ligger musiklærerboligen fra 1740 som oprindeligt var »dansk skole« for Herlufsholms sogn. Laurids de Thura, Eremitagens arkitekt kontrollerede opførelsen af både dette hus og Hvælvingebroen. Og mod syd ender vejen ved rektorboligen fra 1796. Ind imellem disse to pragtstykker udfylder Sus pænt og diskret pladsen med sin imiterede barokstil. Men at den samme arkitekt har opført både Sus og biblioteket overfor, ja det forstås kun når man ved at han hørte til i den skizofrene tid hvor man kunne udtrykke sig i en hvilken som helst stilart der fandtes passende til formålet. De to huse er fra 1906 og 1914 - vi nåede lige at få det sidste med før den slags gik af mode! Om bebyggelsen på Nyvej er i øvrigt kun at sige: godt at det ikke gik værre; tanken skal have været at fjerne den lille barokbygning hvor Gnisten bor og erstatte den med en pendant til det bastante middelalderhus fra 1870 på den anden side vejen, det som i sin tid kaldtes »fæstningen«.

Spøgeri og anden mystik har trænge kår på Herlufsholm. Dog - vi har jo sagnet om den underjordiske gang, som efter sigende forbinder Skovkloster med Sorø - ifølge andre med St. Peders kirke i Næstved. Netop ved anlægget af Nyvej fik sagnet ny næring ved at en karl og en pige som deltog i arbejdet, uafhængigt af hinanden og på to forskellige tidspunkter skal have observeret en sådan gang; pigen påstod endda at hun havde gået et par hundrede skridt i gangen - fra kirken i retning af musiklærerboligen. Senere undersøgelser bragte intet for dagen. Hvad sagnet beretter er naturligvis en teknisk mulighed, men nutidige udgravninger andetsteds i landet tyder på at beretningen **kan** rumme en eller anden reel kerne. Hvorom alting er - Nyvej gemmer stadig på sin hemmelighed, hvis den har en; og i så fald er hemmeligheden et sted under vore fødder!!

KOMMENTAR

Et af de felter hvor traditioner har virket mere størknende end styrkende er visse af skolens fester. Akj. Hans Hansen giver et indtryk af det arbejde han og et udvalg har lavet på den baggrund.

Om et forsøg på en fornyelse af Trolleballet.

I lærerrådet er der i de sidste par år ved flere lejligheder givet udtryk for en vis kritik af skolens fester. Denne kritik har gået på flere forskellige forhold og har omhandlet skolens fester i almindelighed. Mest har den dog samlet sig omkring fugleskydningsfesten og Trolleballet. Ved nærmere eftertanke fandt man frem til, at netop disse to arrangementer er blevet til en slags elevfester, hvor lærerne skiftes til »at holde vagt«. Hele festligheden består i, at et musikanlæg bliver sat i gang ved festens begyndelse og standset ved dens slutning.

Netop dette musikanlæg - og især den styrke hvormed det plejer at spille - virker alt andet end tiltrækkende på lærerne og deres ægtefæller, der derfor kun nødtvungent opholder sig sammen med eleverne og i stedet for foretrækker lærerværelsets ro og hygge. På den anden side er man godt klar over, at det ikke har ret meget med en skolefest at gøre, når lærere og elever ikke er fælles om noget som helst. Resultatet af disse overvejelser er blevet, at lærerrådet i november 1979 henvendte sig til elevrådet om sagen med det resultat, at der blev nedsat et fællesudvalg, som skulle komme med et forslag til en fornyelse af Trolleballet.

Fællesudvalget, hvor elevrådet var repræsenteret af Camilla Bentzen, Hans Christian Knudsen og Peter Tillisch og lærerrådet af Hans Jørn Bentzen og Hans Hansen kom den 21. november med et udspil. Det blev foreslået, at Hylen skulle være fælles opholdsrum for elever og lærere, mens dansen - som den plejer - skulle finde sted i Helenhallen. Hylen skulle indrettes og udsmykkes, så man fik lyst til at opholde sig der. Bl.a. havde man tænkt på at flytte lærerværelsets møbler derud. Herved ville lærerne også blive berøvet muligheden for at trække sig tilbage til lærerværelset. Det var til gengæld meningen, at musikken styrke skulle ned-sættes med et passende antal decibel.

Men det var ikke blot rammerne, der skulle ændres, også en vis fornyelse af indholdet blev foreslået. Festen skulle gerne starte med en eller anden form for underholdning, der skulle produceres af nogle af skolens lærere og elever, enten i fællesskab eller hver for sig. Her tænkte man dels på nogle revyagtige numre, men også på nogle mere seriøse ting, hvor vi udnyttede de lokale talenter. Desuden skulle der indlægges nogle konkurrencer.

Men også den uundværlige diskomusik skulle der pilles lidt ved. I aftenens løb skulle der være nogle indslag med anden musik, her tænkte man nok især på folkemusik. Eventuelt kunne man få en person, som havde forstand på den slags, til at komme og sætte nogle fællesdanser i gang til denne musik.

Hvordan gik det så med forslaget? Blandt eleverne var der vel mange, som mente, at Trolleballet skulle være, som Trolleballet plejer at være. Men bortset fra et næsten enstemmigt veto mod at erstatte dele af diskomusikken med folkemusik var man indstillet på at gøre et forsøg. I lærerrådet blev der talt mange smukke ord om forslaget, men også rejst mange betænkeligheder. Da rektor med en *deus ex machina*-løsning foreslog at erstatte Trolleballet med en teatertur, blev der ellefvild jubel i lærerkollegiet. Problemet var løst, for lærerne kunne godt tænke sig at komme en tur i teatret.

Eleverne havde ikke helt den samme mening; men da de udover teaterturen fik løfte om en fest af den sædvanlige slags på et senere tidspunkt, syntes alle at være tilfredse. Om forslaget får betydning for kommende fester vil fremtiden vise.

Edb-undervisning på Herlufsholm

Adj. Per Jensen.

Som alle i samfundet har bemærket, har der i de sidste år været en eksplosiv udvikling inden for elektronik- og datamaskinebranchen. Regnemaskiner kan nu fabrikeres så billigt, at de er blevet obligatoriske i både folkeskolen og gymnasiet.

På Herlufsholm har vi også fået regnemaskiner som erstatning for regnestokkene, hvilket i gymnasiet har været til stor glæde, specielt i fysikundervisningen. I folkeskolen er fordelene mere tvivlsomme, da eleverne i de mindre klasser ofte bliver fristet til at benytte maskiner til at løse de daglige træningsopgaver. Som lærer oplever man tit, at de grundlæggende regneoperationer ikke kan forstås og udregnes uden maskine, hvilket senere i gymnasiet hæmmer eleverne i indlæring af nyt stof.

Udover at regnemaskinerne har holdt deres indtog i undervisningen, har der på flere gymnasier i de sidste ti år været afholdt studiekredse i datalogi og på enkelte endda forsøgsundervisning, som er godkendt af undervisningsministeriet. På disse gymnasier har man haft opstillet dataterminaler med forbindelse til datacentraler. Enkelte gymnasier har dog selv indkøbt dataanlæg; men prisen for disse og prisen for leje af terminaler har været meget høj, hvilket har afholdt mange små gymnasier fra at være med.

For et år siden skete der dog den fantastiske ting, at det var blevet muligt at fabricere små dataanlæg, som ikke fylder mere end et stort fjernsyn og til næsten samme pris (ca. 10.000,-). Herlufsholm Skole købte derfor som et af de første gymnasier en sådan minidatamat, Commodore PET 2001. Denne kan til fulde udføre det samme som de maskiner, der blev indkøbt for 7-8 år siden til ca. 200.000,-.

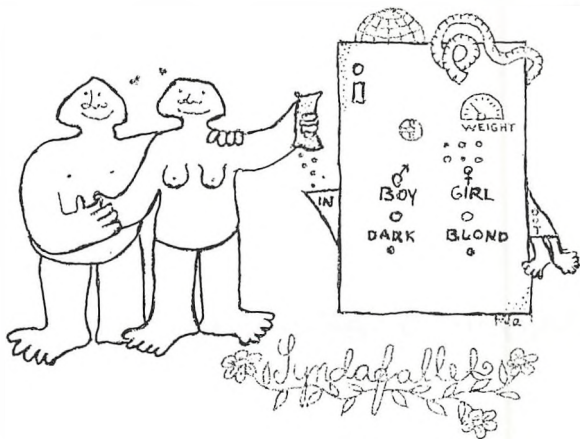
På Herlufsholm startede straks en del elever fra forskellige klasser med at uddanne sig i at lave programmer til datamaskinen. Dette foregik efter skoletid og nærmest som selvstudium, da lærerne ikke selv er uddannede i dette fag. På nuværende tidspunkt kan disse elever fabricere og køre programmer, som kan være til nytte i den daglige undervisning. Som alt andet nyt, tager det sin tid for lærere og elever at få øjnene op for de nye muligheder i undervisningen. Her på skolen har vi dog glæde af forsøgsresultaterne fra forsøgs-gymnasierne, og vi håber derfor snart at kunne bruge datamaskinen som et helt normalt redskab i undervisningen, og dette i så mange fag som muligt.

I vores nuværende læseplaner for fagene matematik og fysik står der, at man udover det obligatoriske stof også skal læse nogle valgfrie emner. Her er således store muligheder for at anvende datamaskinen. Efter den interesse, som eleverne viser i øjeblikket, er der ingen tvivl om, at datamatenerne her på Herlufsholm vil være populære i de kommende år.

Til sidst kan nævnes, at der i mange år har været tale om at lave et nyt selvstændigt fag, datalogi. Det er dog helt sikkert, at faget ikke lige med det samme vil dukke op i gymnasiet. Dette skyldes, at der kræves en ny bekendtgørelse, og en sådan vil ikke uden videre kunne blive godkendt og accepteret, da den vil medføre indskrænkninger i andre fags læseplaner.

På foregående side billede af minividunderet PET.

At der er perspektiver i denne KÆLEDÆGGE har vittighedstegneren længst erkendt.

TROLLETALER 1980.

Årets Trolletaler, oberstløjtnant Jens-Vilhelm Tietze, forlod Herlufsholm i 1951 som matematisk student, efter at have gået på skolen fra 4. mellem. Han nåede i løbet af sin skoletid at engagere sig stærkt i det dengang blomstrende »Korps« - som næstkommanderende i 2.g og som korpschef i 3.g. Også ansvaret som præfekt har han prøvet; og hvad enten det har været kontakter til militærfolk gennem korpsarbejdet eller de beslægtede træk ved livs- og opholdsbetingelserne på kostskolen og i hæren der har været afgørende, så gik vejen i hvert fald målbevidst til en militær karriere.

Gennem de sidste to år, har oberstløjtnant Tietze været garderhusarernes næstkommanderende, og er altså blevet en slags næstved'er igen. Den militære løbebane har været alsidig, bl.a. kan nævnes en periode som militærrådgiver for Danmarks Nato-ambassadør i Bruxelles og en tid som taktiklærer ved Hærens officerskole.

Oberstløjtnant Tietze er idag gift og har to små piger, og den civile tilværelse har for familien også betydet god kontakt og venskaber inden for en aktiv herlovianerårgang.

Skolekomedie '79

**2.g's opførelse anmeldes af Thora Thomsen,
selv aktiv i sidste års komedie.**

Ja, så lykkedes det endnu engang at få en skolekomedie stablet på benene, og 2.g'erne, der traditionen tro stod for arrangementet, må siges at være sluppet glimrende fra det. Stykket var en komedie med titlen »Tyve baller« og det er skrevet af den franske forfatter Jean Anouilh. Det foregår i begyndelsen af dette århundrede og handler i meget korte træk om, hvilke genvordigheder og problemer en lille lommetyvebande kommer udfor gennem deres arbejde i den franske kurby Vicky, hvor mange meget velhavende mennesker befinder sig. I den godt halvanden time stykket varede oplevede vi både forviklinger, misforståelser, forelskelse, fortvivlelse, forvirring samt hvad der ellers hører hjemme i en rigtig komedie. Publikum havde på forhånd fået besked på at iføre sig hatte, paraplyer etc. der passede til tiden og stedet, og det var sjovt at se, at de fleste, i dagens anledning havde haft mægtig travlt med at finde sjove og festlige ting frem fra deres gemmer og mølposer.

At både skuespillere og instruktøren Mads Nielsen havde haft travlt var tydeligt at se, for de fleste aktører spillede godt og lod til at kunne huske deres roller, ihvertfald nogenlunde! Også mange små detaljer, der gjorde stykket ekstra morsomt, kom frem. Men at Helen-hallen ikke er det idelle sted for skuespil blev endnu engang bevist. Mange tilskuere, der sad nede bagerst i salen, havde meget vanskeligt ved at høre, hvad der blev sagt.

Michael Hinding, der spillede den gamle noget senile, men meget morsomme lord Edgar, bror til lady Heerf, alias Minna Dam, der var en fornem, lidt affekteret dame som på forunderlig vis blev værtinde for de 3 lommetyve, gjorde bestemt sit til at gøre stykket, der til tider kunne virke en lille smule langtrukket, sjovt, bl.a. med sin rigtige gammelmands stemme og sin krumbøjede holdning.

Også de 3 hovedpersoner, nemlig lommetyvene Peterbano, Hector og Gustav (Morten Lind, Bo Lippert-Larsen og Lars Gregers Petersen) høstede meget bifald. Både stykkets kuliser og kostumer mindede om et hårdt stykke arbejde.

Som en festlig afslutning »regnede« i massevis af balloner i alle mulige farver ned over publikum og først da næsten alle ballonerne var trådt i stykker forlod man salen.

Alt i alt må det indrømmes at 2.g'erne i år har gjort et virkelig vellykket forsøg på at leve op til sidste års succes, men om det lykkedes fuldstændig må være op til den enkelte at dømme.

Lady Hurf (Minna Dam) th. og hendes attraktive niecer (Ann Claire Olsen, Lisbeth Rasmussen) tv.

Gregers Petersen på arbejde som tyv M/K - og Lord Edgar (Michael Hinding) i åbenbar skepsis.

Modsat side: Tim Enghave i teatralisk positur.

Fot. Claus Nielsen Worning.

Efter mange års undervisningserfaring har Lise Casmose gennem de senere år koncentreret sig om skolens yngste klasser. Hun har både givet mere individuel særhjælp og undervist klassevis i dansk. Problemerne med denne elevgruppe er naturligvis ikke blevet mindre siden begreber som »optagelsesprøver« og senere »eksamensafdelingen« er forsvundet. »Cas« forsøger dog ikke at udskille det rent faglige i sit indlæg, da det menneskelige i den vanskelige indskolingsperiode ofte spiller en lige så stor rolle for kostskoledrengen.

LIDT OM DANSK I 6. KLASSE.

LISE CASMOSE

Det er nu 4 måneder siden, jeg som dansklærer modtog 6. klasse - en forventningsfuld og måske også ængstelig lille flok på 22 næsten ens klædte drenge. »Hvordan er klassen?« spørger man sig selv. »Hvordan vil den falde til, hvor hurtigt, hvor forskellige er drengenes forudsætninger, evner og viden; hvor hurtigt finder de sammen i et godt kammeratskab; mon du selv stadig strækker til?« - Disse spørgsmål melder sig, hver gang man skal modtage skolens yngste klasse. Ikke to klasser har det samme ansigt eller væsen. Nogle klasser følger sig ret hurtigt sammen i et harmonisk samarbejde og kammeratskab, andre bruger det meste af skoleåret, før de har fundet melodien. »I gamle dage«, hvor svælget mellem kateder og diple var større og forholdet knapt så fortroligt som idag, har denne forskel nok ikke været så tydelig. Men den har givet været der.

Det er en **stor** ting (smerte eller glæde) at begynde på en kostskole, ofte langt fra sit hjem, i så ung en alder. Hver elevs livsmønster er i ét og alt så forskelligt fra dreng til dreng. På dag-skoler har eleverne dog for en stor dels vedkommende fulgtes ad fra 1. til 5. klasse. Skolen, lærerne, kammeraterne er de fortrolige med, og de kan derfor bruge flere kræfter på at arbejde videre med det stof, der hører 6. klasse til. - De første fire måneder på en kostskole må u-vægerligt gå med at hjælpe drengene til at finde glæde og tryghed i det nye hjem. Det kan være en hurtig proces, men sandelig også langsom. Der **er** ikke to drenge, der har lært det samme; der **er** ikke to drenge, der føler det samme eller reagerer på samme måde. Disse tre faktorer alene kræver **nu** mere end **før** i tiden en undervisning, der er **individuel**. Dette kan kun delvis gennemføres, da det bliver på bekostning af de øvrige elever i klassen, der **endnu** ikke har lært at arbejde alene på egen hånd i stilhed. Til gengæld gælder det alle drengene, at de »mægtig« gerne vil lære noget, arbejde og klare sig godt.

Lærestoffet, der bydes en 6. kl. i dansk, er ikke spor spændende. Bevar mig vel. Stavning, grammatik, stile!!! Det må da være dødens pølse for drenge i den alder. Men minsandten! hvis blot de får forklaret og forstår. HVORFOR de skal lære alt dette tilsyneladende kedelige stof, så er der ingen grænser for deres iver efter at få tingene banket ind i hovedet. - Den glæde ved at lære, der udgår fra drengene, kan ikke undgå at forplante sig op til katederet og inspirere til forsøg på »bedre servering« af stoffet.

Men inden man når til dette punkt, har man først skullet kæmpe sig frem gennem en urskov af manglende koncentration (vi starter med ½ minut), mistillid til foretagendet (hos læreren), uafgjorte slagsmål, gnavpotteri, gnideri, glemsomhed og gråd - altså sammen drengenes måde at afreagere på i de nye omgivelser, foruden at det er tidens tegn: manglende evne til at sidde stille i længere tid og lytte eller blot vente efter noget, der ikke kan slukkes med en knap. Er det vores T.V., er det vores stress?? Et er givet, børnene får som sædvanlig lov at betale regningen. MEN! historien har nu en god slutning. For i løbet af de 4 måneder er miraklet sket en

gang endnu. Takket være bl.a. skolens skik med fast lektielæsningsstid, hvor der skal være ro og koncentration, mærkes det uge for uge i klassens arbejde, at denne lille forvirrede flok arbejder mere solidt og med bedre resultat. De vigtigste hindringer for en frugtbar indlæring i denne fantastisk receptive alder er nu ryddet af vejen, og fra nytår og til sommer går undervisningen lettere for alle parter, men trætte bliver de, og træt bliver jeg - For de forskellige **forudsætninger** lader sig ikke feje af bordet på et par måneder. De er faktisk skyld i, at klassen som helhed aldrig når hele det pensum, man havde sat sig for. Navnlig læsebogsarbejdet bliver forsømt. Her er det en trøst, at dette i de følgende år sideløbende med drengenes voksende modenhed ret hurtigt indhentes, modsat grammatik og analyse, der læres bedst i små doser og gennem evige gentagelser.

Det er derfor af stor betydning, at både forældre og undertegnede viser tillid og glæde ved den indsats. **Deres** søn gør **nu**. Vi **må** respektere ham som et **selvstændigt** væsen allerede nu fra 6. klasse. Han rummer nemlig følelser, tanker og hårdhed af et format, så jeg personlig både undres og styrkes

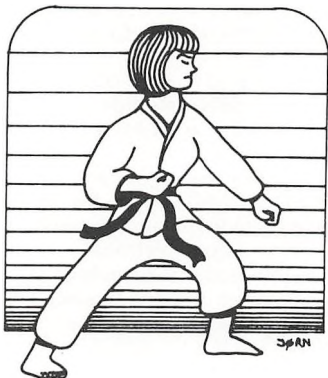
Karen Blixen skriver i »Skygger på Græsset« om drengesindets højhed og følsomhed blandt andet også disse linier: »Jeg har altid haft en Forkærlighed for Drengene og har følt, at Skabningens Herre i Grunden kulminerer i Elskelighed i Alderen mellem tretten og seksten Aar, - for da igen at vinde det sande Karat tilbage mellem de halvfjerds og halvfems«.

Da ingen af os når at opleve disse små »skabningens herrer« som halvfjerdsårige, er der så meget mere grund til at arbejde på, at deres elskelighed varer ud over de seksten.

... og man skal lære meget andet end dansk!

Forfatteren til nedenstående artikel om en af de meget populære idrætsgrene, gishi karate, har selv dyrket denne sport i halvandet år; han er for de indviede 6. kyn, gult bælte, for lægmand kan oplyses at han går i 3.g.

NOGET OM KARATE

Niels Neergaard.

Hvad er karate egentlig? Når folk hører ordet karate, forbinder de det med alt lige fra spændende, mystiske, uovervindelige japanere, der kan slå alt i stykker med håndkantslag, til den tillagende vold på gaden. Nogle har set film om det eller læst bøger og blade om det. Andre ved slet ingenting. Meningerne om karate går fra en vis skjult beundring af disse overmennesker, der dyrker karate, over en vis overlegenhed overfor folk, der spilder deres tid på det, til en total foragt for de primitive typer, der uddanner sig til voldsmænd. Folk er som regel enige om, at man skal være lidt unormal eller tosset for at gå til det.

Jeg vil prøve at ridse meget kort op, hvad karate er (der er uendelig mange former). Karate er en østasiatisk udviklet, våbenløs kampform, som i korthed går ud på, at man bruger hele kroppen lige fra hovede til tæer som våben på den mest effektive måde. For nogle mennesker er karate så blevet en hel livsform med egen filosofi og meditation (zen), og det er nok bl.a. det, der har gjort, at folk forbinder karate med alle former for østerlandsk magi. Det er dog kun ganske få mennesker, der lever en hel karateilværelse, og da man som regel kun ser disse »specialister«, tror man, at karate består i at slå alt fra telefonbøger til isblokke over og svinge forskellige former for træstokke rundt, så de bliver farligere end et maskingevær.

For »almindelige« mennesker består karate i at lære at bruge arme og navnlig ben på en effektiv måde. Det kræver lang tid at lære at lave et slag eller spark, hvor man udfra fysikkens love lægger hele kroppens kraft bag. Træning er da også alfa og omega for en karatedyrker. Træningen består i den rent tekniske træning i slag, parader og spark, den fysiske træning i styrke, smidighed og kondition og endelig optræning til en vis åndelig og fysisk selvdisciplin og udholdenhed. Den sidste del af træningen tror mange er rent selvplageri, men det er en kendsgerning, at ens selvtillid styrkes en del, når man f.eks. opdager, at en god løbetur i snevej og frostgrader på bare fødder faktisk ikke er værre, end at man kan klare det.

Hvorfor egentlig gå til karate? Mange begynder at gå til karate ud fra et håb om, at de i løbet af 14 dage vil være i stand til at tæve enhver modstander og imponere omgivelserne. Det er dem, der holder op hurtigst. Andre drives af en vis nysgerrighed (på den måde kom jeg ind), og nogle begynder, fordi kammeraterne gør det. Karate har været in en overgang og er det måske stadig. Hvad får så folk til at fortsætte, når de opdager, at karate ikke er nogen mirakelkur, og at den første træning kan være både anstrengende og ensformig? Nogle bliver grebet af »ideen« i karate og stemningen, andre finder ud af, at det er en meget alsidig og effektiv »gymnastik« og atter andre vil gerne lære noget selvforsvar. For de fleste er det nok en kom-

ination af disse ting, måske med en lille mere eller mindre velbegrunnet ambition om en dag at blive «sortbælte». Jeg mener selv, og det samme gør andre karatedyrkere, at netop træningen sier eventuelle kommende volds mænd fra, og det er da også karakteristisk for karatefolk, at de ikke kommer i slagsmål.

Næsten alle, både m og k i alle aldre kan dyrke karate med et positivt omend varierende udbytte. Vi har i år nogle piger med på holdet, og hvad de måtte mangle i styrke og udholdenhed, har de til genhæld i smidighed. Skulle der blandt læserne eventuelt være interesserede, er de velkomne til at komme og se på. Træningen foregår mandag og onsdag aften eller onsdag og fredag aften. Det skal dog nævnes, at aldersgrænsen nedad er 9. klasse, og at nye hold først starter efter sommerferien

Lidt statistik

Medlemmer af Herlufsholm Gishi karate, december 1979: 36 elever.

9 kyn, hvide bælte: 5 elever.

8 kyn, blå bælte, første graduering: 18 elever.

7 kyn, blå bælte med stribe: 2 elever.

6 kyn, gule bælte: 8 elever.

5 kyn, gule bælte med stribe: 3 elever.

LÆSERBREV: Den Blå Bog.

Den Blå Bog er et spejl udadtil, der reflekterer skolens virke og resultater deraf. Indholdet af dette blads sidste udgaver har desværre undergravet den tillid, skolen har haft til virkningen af de bestræbelser, den i øvrigt har gjort for at skabe et sundt og afslappet klima. Udenforstående kunne fejlagtigt få den opfattelse, at det var et udtryk for skolens «friske» linje; men skolen repræsenteres også af andre parter: lærere, forældre og gamle elever.

Derfor burde man se i øjnene, at censur kunne blive nødvendig af hensyn til skolens ansigt udadtil for således at undgå umodne/ubegavede elevers excesser (racistiske, seksuelle, latrinære) i frisindets hellige navn.

Lise Casmose.

Redaktionen kan oplyse nye læsere at Den Blå Bog er et 3.g. projekt: som på mange andre skoler i landet udsender årets studenter et satirisk blad med portrætter i billede og tekst. Bladet sælges til alle elever og distribueres til annoncørerne, og kan således ikke siges udelukkende at være et internt fænomen (som revyen på 3.g's sidste skoledag).

KONTAKT har i øvrigt oplevet den uheldige misforståelse blandt læserkredsen at Den Blå Bog blev taget for Herlufsholms officielle skoleblad; i modsætning til KONTAKT bringer Den Blå Bog udelukkende anonyme indlæg, hvilket muligvis kan være en del af forklaringen på manglende selvkritik. En anden forskel er at Den Blå Bog har indtægter ved salg og annoncering.

Et konstruktivt forslag fra «en kollega» kunne derfor være: at enkelt-indlæggene ikke måtte være anonyme og at ansvaret for helheden tegnedes af en redaktør, samt at et eventuelt overskud gik til velgørenhed.

Tante Bianca

SAMARBEJDET AF 1.sa. Herlufsholm.

Konsulent og dansklærer
ANNE SOPHIE HANSEN

Illustrationer
BENEDIKTE HOLSTEIN

FORORD

I et forord begrunder man værket og takker alle, som har bidraget med råd og dåd: tålmodige mødre, iderige venner, opofrende ægtefæller og inspirerende vejledere af enhver art.

Vort værk søger sin begrundelse i en »klassespecifik« træng til andre identifikationsmuligheder end middelalderromanen + en hos SH stærkt udviklet træng til at udforske den i 1.sa »klassespecifikke« musiske og associative evne, som måtte ligge latent.

Vi takker hermed hverandre og standser på dette sted i produktionsprocessen i erkendelse af produktionsforholdenes umiskendelige præg af krise.

Produktet, TANTE BIANCA, der bør opfattes som et ufuldent konsumgode af en vis bytteværdi - (pædagogisk) - stilles hermed til rådighed for enhver produktionsagent, som måtte føle behov for stigning i profittaten - (Vyret!) (profittaten = merværdien i % af de samlede investeringer).

God fornøjelse
1.sa + SH

Frk. Bianca Caroline Cruse, den stenrige søster til fabrikant Carl Cruse, Herning, - og til maleren, forfatteren, opfinderen, den hjemmegående husfar, Conrad Cruse, Næstved, - havde beskikket sit bo. Med andre ord: Bianca havde solgt sin konservesfabrik, »General Nuclear Festival Fruits«, sit landsted, »Crusoes Alcatraz Residence«, sine biler, en Rolls Royce, en Buick + en 2cv, sin vinterlejlighed i Trinidad samt afhændet visse mindre etableringer i Chicago og i Monte Carlo og i Schweiz og i Amsterdam. Det havde taget på kræfterne, der i forvejen var sparsomme, men Bianca var tilfreds og tænkte med fryd på et par heldige kneb. Endelig var det lykkedes hende at sætte en vis Alfonso Camillo stolen for døren. Han ville næppe undgå en ferie fra det søde liv. Børnehjemmet, hvor Catrine

voksede op, var blevet rigeligt betænkt, og den lille kirke i Salt Lake City havde modtaget en check, stor 20.000 dollars.

Bianca havde nu blot tilbage at glæde sig til gensynet med brødrene i det gamle land - eller rettere: familien kunne og burde glæde sig til at se hende - sådan valgte Bianca at se på sagen. Hun ville hjem og lære sin slægt at kende, således at hun med tryghed, når den tid kom, kunne lægge sig til at dø med forvisning om, at formuen var overdraget i de bedste hænder.

Her blev den gamle dames ansigt tænksomt: Hvem af Carls og Conrads børn ville mon blive de bedste arvtagere? Carl og Conrad var jo håbløse, men Conrad havde en skrap datter, vidste hun. Og Carls piger så egentlig også ud til at have mere ben i næsen end drengene? Men sagen måtte nu afgøres ved selvsyn.

Bianca havde telegraferet til Carl i Herning, at hun ville komme midt i maj, og at hun regnede med ophold hos ham. - Og nu var alt lykkeligt tilendebragt og gjort op. Hun forlod Alcatraz med fire kuffter, og hun iagttog sine omgivelser med interesse og intensitet undervejs mod lufthavnen.

Det var ingen vemodig afsked. Den slags lå ikke for Bianca. Hun efterlod hverken følelser eller penge i dette land. Vel havde hun investeret alle sine arbejdsår, men de havde givet bonus - andet og mere havde Bianca heller ikke forventet. Hun betragtede Amerikas konturer, mens maskinen steg, og da det sidste glimt var borte, fordybede Bianca sig i tilrettelæggelsen af familiens fremtid. Det var nok heller ikke umuligt, at hun endnu kunne få noget ud af Conrad. Han var - så vidt Bianca kunne regne ud - stadig kun 50. Og Carls virksomhed? Lillebror Carl var jo snart 60 - og med den kone. Det blev nok ikke let. Men gudskelov, hun havde endnu kræfter.

Søndag morgen hos familien Cruse i Herning foregår ikke som i andre hjem - i fred og ro, men med stort skænderi. Der ser altid ud som Jerusalems ødelæggelse, for der har som regel været gæster dagen før, og pigen har jo ikke været der søndag morgen for at rydde op. Dette irriterer Carl Cruse voldsomt. Ikke kun rodet, men især det, at man ikke kan opdrive tjenestefolk, der også vil arbejde om søndagen. Oven i alt dette kommer så, at fru Sonja Cruse ikke er helt ferm i et køkken, så derfor bliver der altid serveret boller, der ligner negerdrengene ved disse morgenborde.

Stemningen hos familien Cruse var netop derfor ikke på det højeste den søndag morgen, hvor telegrammet, der bebudede Biancas hjemkomst - kom ind ad døren.

Der var dødsstille omkring bordet. Man kunne høre, når de enkelte familiemedlemmer tog en bid af deres bolle. Det knasede utroligt. Carl Cruse blev mere og mere rasende bag sin avis. Han havde ikke taget nogen bolle og lyden irriterede ham grænseløst. Han smed avisen fra sig og råbte:

- Hvorfor knaser I?

- Fordi mor ikke kan varme boller, bemærkede hans søn, Hans, tørt.

- Hvis du ikke snart lærer at varme boller, Sonja, så.... så, ja, så Carl var meget rød i hovedet. Stemmen blev helt skinger tilsidst. Han kunne ikke finde på mere at sige.

Sonja løftede øjnene fra sin avis:

- Er det mig, du taler til, skat?

- Ja, min lille beostær, det er dig, vrissede Carl.

- Er der noget galt? Kan du ikke lide maden?

Tænk jeg synes bollerne for en gangs skyld er virkelig lækre. Vil du dog ikke have en, skat?

Havde det ikke ringet på døren i samme øjeblik, ville Carl Cruse sikkert have fået et hjerteslag.

- Jeg lukker op, sagde Mona, deres ældste datter. Hun vimsede ud i sin slåbrok, rettede lidt på håret ved spejlet i hallen. Det kunne jo være en eller anden spændende person....

- Goddag, - et telegram, sagde en ung dreng.

- Tak, sagde Mona, idet hun lidt skuffet tog imod.

- Et telegram til dig far, sagde hun, da hun kom ind. Carl Cruse åbnede det. Han blev pludselig helt bleg. Sonja betragtede ham koldt - og spurgte:

- Hvorfor skal du altid lade som om, det er et eller andet frygteligt, så som din søster, der pludselig melder, at hun dukker op?

Cruse så lamslået på hende. - Men det gør hun, - Hvem gør hvad?

- Min søster Bianca - hun kommer

Sonja rejste sig med et ryk, så stolen væltede med et brag.

- Aldrig, Carl, aldrig - siger jeg dig - vil jeg have den nej, det siger jeg dig. Det var nok, at hun lavede skandale dengang. Kommer hun nu

tilbage - og begynder forfra? Ja, jeg nægter at tage imod hende. Jeg vil ikke have lavet mit hus om til et et, nåja, - et horehus....

Yrsa og Mona så måbende på deres mor: - Jamen mor, dog.....

- Sonja, sæt dig ned, råbte Carl. Du kan vel nok regne ud, at hun nu er omkring de 70. Jeg tror ikke, at hun vil virke attraktiv på mænd, der søger sådanne steder. Og - forøvrigt kære Sonja - så er der en del mennesker, der endnu vil huske, at det var din broder, der bragte Bianca øh, i, - om jeg så må sige.... ja, og at det egentlig var derfor, vi to blev bragt sammen. Du burde være taknemmelig, drillede Carl ondsksfuldt.

- Min broder var aldeles uskyldig i det foretagende. Hun elskede heller ikke ham. Han har aldrig hørt fra hende. Han vidste ikke engang, om deres hm, barn er en dreng eller pige.

- Hvis din broder havde elsket min søster, ville han vel have tilbudt hende ægteskab, ville han ikke? - Eller.....

- Min broder var en anstændig herre, der ikke giftede sig med hvem som helst. Sonja skælvede nu. Det var ikke ofte, at hendes ellers lade gemt i den grad blev ophidset.

- Åh, mor, han giftede sig da med tante Gerda. Hun er da ikke ligefrem det, man kalder en nobel dame. Eller er hun? Hvis jeg ikke tog meget fejl, så lagde hun kraftigt an på lektor Sørensen, da hun sidst var her i huset - og på onkel Conrad. Ham har hun i hvert fald et godt øje til, sagde Yrsa, der altid iagttog andres kærlighedsaffærer med interesse. Hun havde ikke rigtig selv haft held med den side af livet. - Yrsa, vil du være så venlig at lade være med at bagtale min familie. - Carl, læs telegrammet højt. Carl Cruse læste:

KOMMER LØRDAG D 25-5-79 - BLIVER HJEMME RESTEN AF LEVETID - HAR SOLGT ALT OG ER FRI - BIANCA.

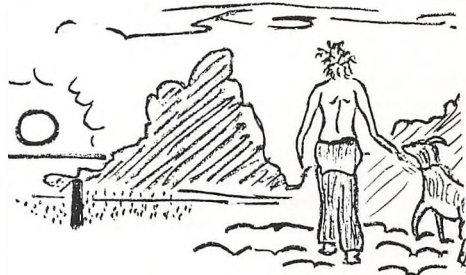
- Hun har penge, konstaterede Hans. Sonja kiggede overrasket på ham, og pludselig sagde hun sukkersødt:

- Du, Carl, skat, - egentlig kunne jeg vældig godt lide Bianca dengang. Poul var nok lidt af en skørtejæger. Jeg tror, hun trænger til en rigtig hyggelig pleje - efter al den modgang, det stakels menneske har haft. Vi lader hende bo her. Nej, nej..... du skal ikke sige noget, Carl - og du skal ikke fortælle Conrad, at hun kommer. Han har altid talt så skrækeligt nedværdigende om

hende. - Carl, jeg er lykkelig for, at hun endelig ved, hvor hendes plads er. Søde ven, hvor jeg glæder mig.

Morgenen i den sjællandske Cruse-familie tegnede sig ganske anderledes end i den jyske. Kl. ca. 6 blev familien vækket af en infernalsk støj. Geden havde slidt sig løs fra sit tøj og sparke-de mod boksens væg nede i stalden.

Den evigt forvirrede Conrad Cruse sprang op af sengen, greb det første klædningsstykke på sin vej - et par lasede fløjlsbukser - og ilede ned i stalden for at føre geden ud på græs.

Det var en dejlig morgen, og Conrad følte inspiration til et digt:

- Oh, tyrkerdue.

- Oh, tyrkerdue.

- så skøn at skue.....

Hvis nogen var kommet forbi netop nu, ville de af barmhjertighed have lempet ham ind i en bil og hastigt have transporteret ham til Svendborgvej. Han så unægtelig ikke helt normal ud, som han stod der. Den brede bag burde trække ham bagover, men med maven som kontravægt holdt han balancen. Det ukæmmede grå hår stod som en kontrast til det røde skæg og den nøgne sort-hårede brystkasse. Da han imidlertid ikke kunne komme videre med sit digt, gik han indenfor. Syngende begyndte han at dække morgenbord, mens han samtidig læste lidt i den lokale avis. Næstved Tidende.

Pludselig studsede han ved overskriften i den ellers så kedsommelige avis: »BIANCA CRUSE KOMMER TIL DANMARK«, men da han i det samme hørte trin på trappen, skyndte han sig hen til køkkenvinduet, hvor han ganske roligt smed avisen ud. Conrad vidste nemlig godt, hvad der ville ske, hvis hans ærgerrige kone hørte nyheden.....Det ville med sikkerhed betyde, at hans dejlige, fredelige tilværelse blev forstyrret.

Resten overlades til den opfindsomme læser.

FORSØG - HVORFOR?

Religion og oldtidskundskab.

I december 1977 udsendte Direktoratet for Gymnasieskolerne og HF en skrivelse, hvori der bl.a. opfordredes til forsøg der kan vise den virkelige sammenhæng som er mellem skolens forskellige fag. For den elev der begynder i gymnasiet er denne sammenhæng naturligvis ikke indlysende, og for mange undervisere virker den såmænd også bare som en påstand. Grunden kan findes mange steder, men tidnød er vel den vægtigste; for tidnød forhindrer samtalen mellem læreren og hver enkelt af eleverne i en klasse, ligesom den forhindrer samtalen de forskellige lærere imellem.

Man kan så spørge hvorfor fagskellene i det hele taget eksisterer, siden sammenhængen er reel, og man må videre spørge hvori sammenhængens realitet består.

Fagskellene skyldes givetvis, at hverken elever eller lærere kan overkomme det hele; man må begrænse området for at arbejdet kan blive grundigt nok. Hertil kommer den anden gode grund, at den metode der bruges i de forskellige fag ikke altid er den samme.

Men indholdet og målet er i de humanistiske fag (dvs. historie, sprog - herunder dansk - og musik/formning, altså tonekunst og billedkunst) altid det samme: hvordan forstår jeg mig selv og min omverden og mig selv i forhold til min omverden?

Derfor mener vi undertegnede, at det vil være naturligt og frugtbart at lave en forsøgsundervisning med sammenslutning af to humanistiske fag som ikke blot har det ovenfor nævnte fælles indhold og mål men endvidere har den fordel, at de betjener sig af det samme begrebsmæssige apparat - samme fagudtryk og samme arbejdsmetode. Vi tænker på oldtidskundskab og religion.

Når religion eksisterer som selvstændigt fag, er det fordi faget engang var forkyndende. Og oldtidskundskab (som er græsk kultur i oversættelse) blev et skolefag fordi man i 1903 ønskede en erstatning for faget græsk, som dengang faldt bort i størsteparten af skolen. Men nu er faget religion kundskabsmeddelelse, og hvad oldtidskundskab angår, føler ingen mere at ny-sproglige og matematikere »burde have haft« græsk. De to fags eksistens som fag bygges altså på noget historisk og vilkårligt. Men deres indhold og formål er noget centralt menneskeligt, og deres områder er i virkeligheden ét stort område: begge fag arbejder med religiøse tekster; begge fag arbejder med filosofiske spørgsmål; begge fag kan arbejde med teater og billedkunst; også andre humanistiske områder berører fagene: musik, arkitektur.

Via kristendommen har vores egen kultur sit grundlag både i fagområderne religion og oldtidskundskab, idet kristendommen indeholder en sammensmeltning af jødisk-kristen og græsk-hellenistisk tankegang.

Derfor mener vi at det er et forsøg værd - et UNDERVISNINGSFORSØG - i hvert fald for en gangs skyld at slette den vilkårlige og rent historisk bestemte grænse mellem disse to fag. Den normale timefordeling for de to fag er:

	Religion	Oldtidskundskab
1. g.:	0 timer	1 time
2. g.:	1 time	2 timer
3. g.:	2 timer	0 timer

For fællesfaget religion/oldtidskundskab vil forsøgsordningens timefordeling blive:

1. g.: 2 timer
2. g.: 2 timer
3. g.: 2 timer

Dette opnås ved at faget fransk (som i 1.g. har 5 timer) i 1.g. afgiver 1 time til rel./old. og til gengæld i 2.g. (hvor det kun har 3 timer) får 1 time fra rel./old. Derfor må forsøget foregå i en klasse som har undervisning i fransk (ikke bortvælger fransk mod russisk)

Eksamen afholdes efter 3.g. Ved eksaminationen vil begge lærere være til stede. Eleverne får deres spørgsmål ved lodtrækning, og lodtrækningen afgør om de skal op i religion eller oldtidskundskab. Eksaminationstiden er 20 minutter med tilsvarende forberedelsestid.

Ved den daglige undervisning skal begge de deltagende lærere kunne være til stede i alle timerne. På denne måde håber vi ikke blot at betone sammenhængen mellem de to fag men også i fællesskab med eleverne at få skabt en værkstedsånd og dermed et nyt grundlag for engageret liv i timerne.

Marianne Olsen
religion

Kristian Olsen.
oldtidskundskab

I forbindelse med en Pariser-tur i november var 2.så på besøg på et fransk gymnasium. To af klassens elever giver her nogle personlige indtryk af besøget.

BESØG PÅ ET FRANSK GYMNASIUM

Ilona Haase, Michael Hinding.

Efter morgenmad som for det meste bestod af sammensatte brødkrummer og en enkelt kop the, ankom vi til Lycée Montaigne ved ti-tiden, her blev vi inddelt i grupper på 4-5 personer. Vi blev derefter integreret i forskellige klasser og overværede undervisningen i henholdsvis engelsk, historie og fransk.

Skolens udseende var for mange temmelig skuffende, eller mere præcist: den lignede faktisk mere en barak end en skole. Lange, snævre gange med tilstødende små klasseværelser, delvis blændede ruder, almindelige gulvbrædder og afskallede vægge gav en et ret koldt indtryk. Selve klasseværelserne var indrettet ret spartansk: en lille tavle, tilsvarende lille kateder og sammenhængende borde var inventaret for de omkring 30 elever i en klasse.

Timerne var lidt længere end vore og efter manges indtryk lidt kedelige. »Enten elsker læreren at høre sig selv tale 90% af tiden, eller også er franske gymnasieelever ret passive« mente en af gæsterne. Begge fænomener synes faktisk at forekomme.

Lektuens størrelse i fx historie og engelsk varierede fra en halv til max. en hel side, og meget af stoffet var efter vores målestok på 7-8 klases plan i disse fag. I fransk blev der lagt megen vægt på de berømte franske forfattere, men ellers var metoder og krav mere på linje med det vi kendte fra vores egen danskundervisning.

I løbet af timen kom en »protokoldame« rundt til de forskellige klasser for i samarbejde med læreren at notere dagens elevtal. Efter endt time fik vi lejlighed til at tale med en fransk pige der var elev på Montaigne gymnasiet, og som kunne besvare nogle af vores mange spørgsmål bl.a. hvorfor franskmændene ynder at tale engelsk med fransk accent? Svaret var ganske enkelt: Det er det nemmeste! De fleste gider ikke sætte sig ind i engelsk talemåde - så enkelt er det! Denne holdning blev bekræftet af en fransk lærers udsagn: Vores elever er som regel ikke så forfærdelig interesserede i hvad der foregår uden for landets grænser, hvilket naturligvis gør det sværere at hæve standarden i undervisningen.

I øvrigt var vor franske veninde af den opfattelse at hun overhovedet ikke talte hurtigt, tempoet faldt i hvert fald hende ganske naturligt. Dette udløste stor fortvivlelse hos os vaklende franskesperter, når man konfronteredes med en ordstrøm som en maskingeværssalve fra en fransk ordbog, brast alle vore illusioner om et rimeligt godt ordforråd inden studentereksamen. Næsten da!

Til trods for at vi her har nævnt en række ret negative træk i vores indtryk af det franske gymnasium vil vi dog understrege at det var et særdeles givtigt besøg, vores visit vakte stor jubel i de pågældende klasser, og lærere og elever var meget positivt indstillet overfor os.

Men mon ikke vi - trods vores solidariske brokken os sammen med strøjkende gymnasier landet over i fælles ramaskrig - har det godt? En herlig tur til Lycée Montaigne - men længe leve Herlufsholm!

Græskkursus.

Som et tilbud uden for skemaet startes et kursus i græsk under ledelse af lektor Kristian Olsen. Kurset synes at ville få god tilslutning idet over 20 elever fra gymnasiet har meldt sig som interesserede. Rent praktisk er kurset lagt under fællesudvalgets paraply i lighed med andetsteds omfattede film, foredrag og udstillinger.

Om elevrådets opståen og arbejde.

Leif Bjørnskov Hansen,
elevrådsformand.

I september 1979 blev der for 5 eller 6. gang i Herlufsholms historie oprettet et elevråd på skolen, og ligesom ved de tidligere forsøg kom det op at stå efter ønske fra elevernes repræsentanter i Fællesudvalget. De to vigtigste argumenter for dette ønske er

1. at fordele arbejdet på flere elever så nogle få ikke overbebyrdes.

2. at få en mere demokratisk repræsentation med bedre forbindelse mellem eleverne og Fællesudvalget.

Alle tidligere elevråd er imidlertid blevet opløst efter ganske kort tid som følge af manglende motivation og opbakning. Nu lader det dog til, at alle er indstillet på at yde den indsats, der er nødvendig for at et elevråd kan fungere tilfredsstillende, og det er godt, for der har været nok at tage fat på af opgaver, der kun vanskeligt ville kunne klares ad andre veje

Vi har formidlet en række forslag og ønsker om forhold på skolen så som telefonordning, musiklokale, gardiner i Galen og bedre lyd i Biologicum og skønt skolens ledelse endnu ikke har ført nogen af forslagene ud i livet, så er den blevet - og bliver stadig - gjort opmærksom på disse forhold, så de kan tages i betragtning, når budgetterne skal laves

Et udbredt ønske blandt eleverne om at udvide frugtsalget til også at omfatte mællevarer er også blevet behandlet, og der er godt håb om, at en ordning kan komme i stand endnu i dette skoleår. Det samme gælder et fagkartotek for faget dansk, som et udvalg af lærere og elever for tiden arbejder på, og som, hvis det viser sig at være en god ide, senere vil blive udvidet til at omfatte alle de humanistiske fag og sprogfagene

Ligesom på landets øvrige gymnasier har den store tilgang af elever også på Herlufsholm givet visse problemer. Bl.a. blev cykelkælden nu for lille, og det førte til åbningen af cykelkælder 2, som dog stadig ikke bliver benyttet i det omfang, der egentlig er behov for, hvad enten det så skyldes modvilje eller omstillingsproblemer. På toiletterne var problemet våde håndklæder, men det skulle være afhjulpet nu, hvor de bliver skiftet hver dag, dersom man hænger dem på plads efter brug. Der har også været drøftet mange andre ting såsom rygning, fællesundervisning, udsmykning på skolen, fester o.s.v. og jeg tror og håber, at det har været og vil blive til gavn

Det er imidlertid ikke altid gået lige gnidningsløst for alle har været noget usikre overfor det nye system. Oprettelsen af et elevråd medfører jo i mange henseender en ændret forretningsorden, som man i skolens ledelse endnu ikke rigtig har omstillet sig til. Det gav især problemer omkring forslaget om ændring af Trolledags forløb, hvor man benyttede den tidligere anvendte procedure til stor forargelse hos eleverne. Af skade bliver man imidlertid klog, og jeg tror, at alle de involverede lærte noget af denne affære.

Jeg håber, at man med tiden vænner sig til dette mere udbredte demokrati og lærer at arbejde efter dets regler, så vi kan få det fulde udbytte af dets muligheder.

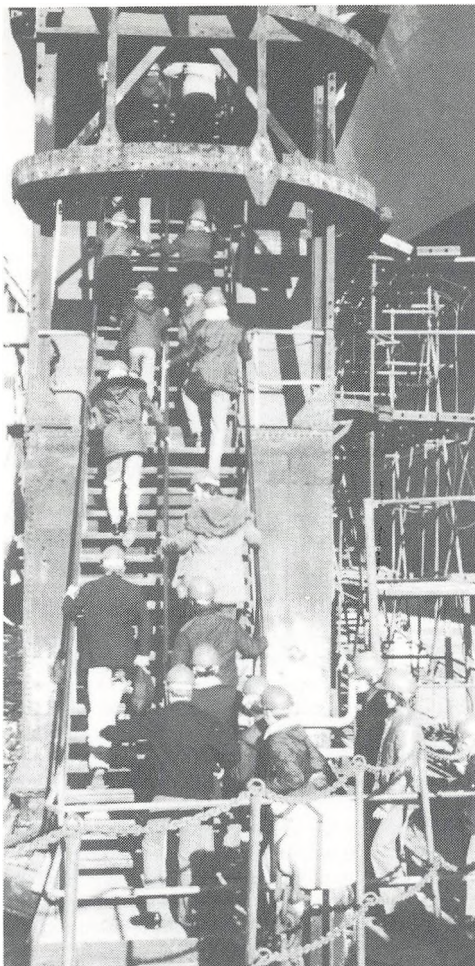
SAGEN ER IKKE BARE BØF.

Ganske imod den almindelige opfattelse her på skolen er den nyeste idrætsgren på Herlufsholm, styrke- eller grundtræningen, ikke et forsøg på at fremelske nye bodybuildere. Det går ud på at lære de deltagende arbejdsteknik og de arbejdsstillinger, man bør benytte for at skåne sin krop mest muligt når man løfter eller flytter en eller anden ting.

Teknik er dog ikke alt. Uden den fornødne styrke hjælper teknikken jo ikke.

Derfor er der nu bevilget et lokale til grundtræningen, under Helen-hallen. Dette lokale er blevet udstyret med forskellige vægte til opbygning af de muskler der er nødvendige f.eks. ved anden idrætsudøvelse. Alle disse vægte er placeret i stativer med henblik på sikkerheden. Herved bliver risikoen for uheld mindre.

Grundtræningen startede i efteråret '79, og den har haft meget stor tilslutning, så stor at kun de to ældste klassetrin, 2. og 3.g har fået muligheden for at gå til grundtræning. En af grundene til denne store tilslutning er jo nok en del idrætstimer må aflyses på grund af at Helenhallen året igennem bliver brugt til forskellige arrangementer som f.eks. komedie, de fleste af festerne og til termins- og årsprøver.

Skibsadoption.

Poul Bentzen

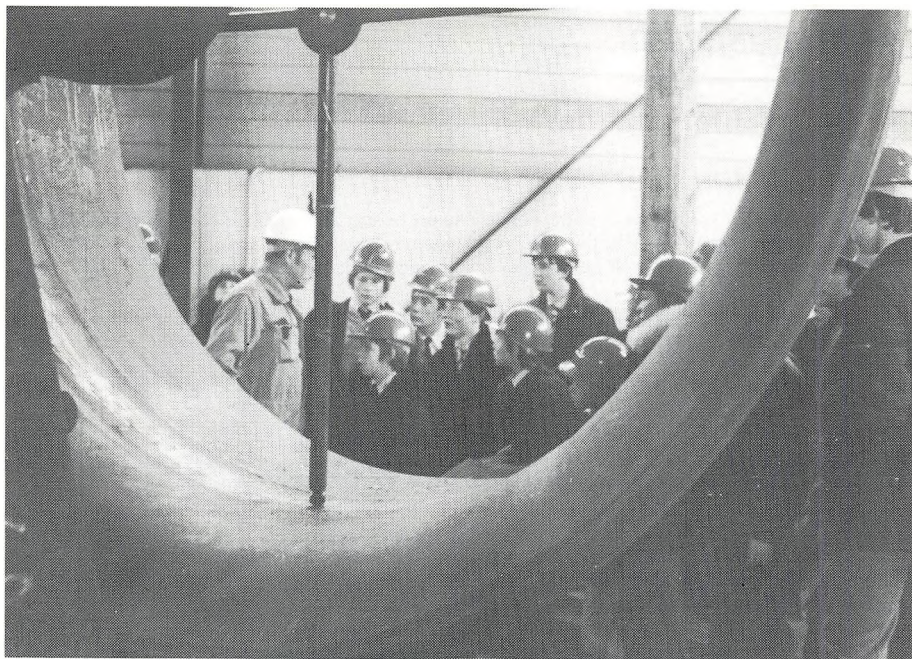
Som nogle måske ved er Herlufsholm tilsluttet Dansk Skibsadoption, en organisation der formidler kontakt mellem danske skibe og danske skoler. Kontakten foregår som oftest via brevskrivning skib og skole imellem. Besøg fra skibet med foredrag og film hører også til kontaktmulighederne. Desværre er det ofte sådan, at besætning og elever sjældent eller aldrig mødes, da mange skibe sejler mellem udenlandske destinationer og derfor ikke ses i havne. En lykkelig undtagelse var vi her på skolen. Vort adoptionsskib M/S Bretagne meddelte os at det ville komme til dansk havn i løbet af efteråret. Skibet havde en last sukker med og var iøvrigt netop blevet overtaget af rederiet Dannebrog, hvorfor det også skulle omdøbes til Christiansborg. Efter megen velvilje fra rederiet blev vi da inviteret til at besøge skibet, selvom det var under klargøring på Århus Værft, som iøvrigt også tilhører rederiet Dannebrog. Vi, dvs. de to 7. klasser + 10. klasse, lærer Jan Jensen og jeg selv, tog en tidlig morgen med bus til Kalundborg og videre med færgen til Århus. Undervejs fik vi lov til at besøge broen på færgen.

Der passes også på sikkerheden

Her fik vi alt forklaret af kaptajnen, altsammen meget spændende.

I Århus blev vi modtaget af repræsentanter fra rederiet, og efter en interessant rundvisning på selve værftet kom vi ombord på M/S Christiansborg. Den lå i tørdok og syntes høj som en skyskraber. Den næste time gik med rundvisning i flere hold, ledsaget af kaptajn Aarup og Førstestyrmændene. Der var noget at se på. I Kabyssen mødte vi Hovmesteren som har stået for kontakten ombord. Han har lovet ved en senere lejlighed at besøge os på Herlufsholm for at fortælle og vise nogle af sine egne film fra skibets rejser. Programmet var stramt, så efter endt rundvisning gik vi over på værftets kantine, hvor der var stillet øl og sodavand frem. Her hyggede vi os sammen med to af værftets ingeniører, som prøvede at besvare de mange spørgsmål så godt de kunne. Desværre gik færgen allerede igen ved 15 tiden, men også hjemturen var en hyggetur. Igen en lille tur på broen med flere hold elever. Bussen holdt og ventede i Kalundborg og ved 20 tiden var vi hjemme.

12 timers tur med kun 3 timer i Århus lyder måske lidt hæsbæsende, men det var rigeligt tiden og anstrengelserne værd.

Fra rundvisning på værftet og besøget på broen.

SET og SKET

September.

11.-13. og 18.-20. I 2 gange 3 dage havde skolen besøg af en række elever fra omkringliggende skolers 9. og 10. klasse, der som »praktikanter« skulle fornemme, hvorledes det var at gå i gymnasiet. Der deltog i alt ca. 50 elever i arrangementet, så klasserne var godt fyldt op i denne periode

12. Den traditionelle 10. k./1 g.-fest, der har til formål at ryste de nye elever sammen. Som indledning visttes den gamle skolefilm fra 1935, hvortil Gnisten spillede, derefter var der sandwicher og dans.

20. Som fællesarrangement for gymnasiet visttes den danske film »Hør, var der ikke en der lo?«

27. Adj. Marianne Olsen var på ekskursion til København med 3 sb og 3 my

28. Finalestævne i atletik. Herlufsholm havde ikke kvalificeret sig, men stævnet tilrettelagdes af adj. Hans-Jørn Bentzen, og mange dagelever bistod ved at have deltagere fra hele landet indkvarteret

Oktober.

2. Om aftenen afholdt Næstved Musikforening koncert med franske viser i Festsalen.

4. Som fællesarrangement for gymnasiet visttes filmen »Macbeth« af Polanski

5. Som fællesarrangement for gymnasiet opførte den engelske teatergruppe Aba Daba Harold Pinters »Birthday Party« i Helenhallen. Efter forestillingen besøgte skuespillerne en række klasser, hvor de diskuterede forestillingen med elever og lærere

6.-7. 6. klasse var inviteret på week-end hos lærer Poul Bentzen.

8. Lærer Bent Zwergius arrangerede foredrag med Stig Guldborg for hovedskolen

24. 7.a + b + 10. kl. var på en 1-dagestur til Århus i forbindelse med skibsadoption sammen med lærer Poul Bentzen.

27. »Blebal« med deltagelse af hovedskolen, præfeker samt 6. og 7. kls. forældre.

29. Lærer Bent Zwergius arrangerede foredrag for hovedskolen. Redaktør Bjørnkjær fra Næstved Tidende fortalte om medier. Adj. Mogens Hall Jensen var på ekskursion til Marinebiologisk Museum og Carlsberg med 3.my

November

9. Vildtaften. Efter den traditionelle vildtmiddag underholdt tryllekunstneren Truxa

14. Adj. Per Jensen var på ekskursion til Holmegaard Glasværk med 2.my. Lærer Poul Bentzen var på ekskursion med deltagerne i navigationskurset til bådudstillingen i Bella-centret.

19. Det særlige Bygningssyn besøgte skolen med henblik på yderligere fredning af Herlufsholms bygninger.

17.-24. Adj. Niels Ulrichsen og Cand. Phil. Michael Lynnerup var på ekskursion til Rom med 2.mz og 2.mx. Adj. Per Jensen var på ekskursion til Rom med 2.my

18.-25. Adj. Erik Anker Nielsen var på ekskursion til Paris med 2.sa.

30. Komediebal. 2.g opførte Anouilh's »Tyveballet«. I festen efter komedien deltog foruden lærere og elever 2.g's forældre.

December

4.-8. Terminsprøver for 9. kl., 10. kl. og 3.g.

5. Lærer Bent Zwergius arrangerede foredrag for hovedskolen med globetrotteren Jens Bjerre.

8. Forældremøde for 1.g's forældre

10. Fællesarrangement for gymnasiet med kunstneren Bjarke Regn Svendsen i anledning af ophængningen af kunstnergruppen Gyrrs vandredstilling: »Portrætter i ansigtsløshedens tid«.

14. Juleafslutning på sovesalene.

15. Juleafslutning i kirken. Juleferie!

Skolekoret præsenterer for første gang sin kunnen i et alsidigt program ledet af Jørgen Lekfeldt.

af yderligere begivenheder fra efteråret kan nævnes

at adj. Lars Bardram i lighed med tidligere år har arrangeret »Vuebio«, en filmklub hvor hele skolen trods navnet (Vuen er 6 kl.s sovesal) kan deltage.

at Teaterforeningen tilbød 3 forestillinger til eleverne (Bandens »Op med humøret«, Natholdets »DSB« og Svalegangens »Nedtælling«) til en særpris. Ca. 150 elever fra 8. kl. og opefter har set forestillingerne

at cand. phil. Michael Lynnerup (historie) har været pædagogikumskandidat på skolen.

at cand. theol. Bente Koch (gift med adj. Hans-Jørn Bentzen) er blevet ordineret som præst

at adj. Gunnar Værge (engelsk-russisk) har suppleret sin uddannelse med bifagseksamen i dansk og

at skolen i hele året 1979 har haft besøg af Caroline Bilkey fra New Zealand og Fiona Kerr fra Australien. De to piger har fulgt henholdsvis 2. - 3. sa og 2. - 3. sb, og da de nu taler glimrende dansk, rejser de i begyndelsen af 1980 hjem.

FÆLLESARRANGEMENTER

Gennem flere år har en af fællesudvalgets opgaver været at sørge for de såkaldte fælles arrangementer, der bl.a. kan være film, foredrag og skuespil. Hele gymnasiet plus 10. klasse deltager i disse arrangementer, der som regel har stor tilslutning.

I dette skoleår har arrangementerne omfattet 2 film, et skuespil samt et foredrag.

I de to film, der var af helt forskellige genre, blev vist i en af byens biografier.

Den første film var den danske.

»Hør var der ikke en der lo?«

Den anden film var en filmatisering af Shakespeares skuespil Macbeth, instrueret af Polanski. Filmen var meget god, men blodig og til tider ret væmmelig. Skuespillerne benyttede sig af det oprindelige Shakespeare sprog, og selvom filmen havde danske undertekster, kunne det godt være vanskeligt at følge med i handlingen, hvis man ikke på forhånd kendte stykket. I samme uge som Macbeth blev vist blev der arrangeret et skuespil på skolen, idet en engelsk trup ABBADABBA på dette tidspunkt besøgte Danmark.

De opførte Harold Pinters Birthday Party. Det var vældig psykologisk og stærkt og lagde op til diskussioner i de enkelte klasser.

Desværre var det vanskeligt at høre hvad skuespillerne sagde, bl.a. på grund af den dårlige akustik i Helen-hallen. Mange opgav helt at følge med. Efter forestillingen kom nogle af skuespillerne ud i forskellige klasser for at besvare eventuelle spørgsmål. Dette blev en stor succes.

Endelig har vi som optakt til en udstilling af portrætter ophængt på en af skolens gange hørt et foredrag af en af de udstillende kunstnere.

Foredragsholderen gennemgik portrætmaleriets udvikling, og han illustrerede det u.h.a. lysbilledene.

Til sidst fik vi en fortolkning af nogle af de udstillede billeder.

De fleste fællesarrangementer har været succesfulde og er blevet regnet for at være både underholdende og lærerige, så hvis man også i fremtiden kan gøre arrangementerne alsidige og aktuelle og evt. lade ønsker fra elevside blive opfyldte vil det være en god ide at fortsætte rækken af fællesarrangementer.

Fodbold.

Den 9. sept. spillede gymnasieholdet en jævnbyrdig kamp mod gl. herlovianerne med resultatet 4-4.

Den 12. sept. spillede skoleholdet pokalkamp mod Sorø og vi tabte (igen), denne gang med 1-6.

Grundskoleholdet deltog i Ekstra Bladets fodboldturnering, men blev slået ud i 1. runde af LL Næstved skole med 1-2.

Til gengæld slog holdet d. 10. sept. Sorø med 3-1.

I et lokalt skolestævne i Næstved spillede grundskolens hold 1-1 mod Kalbyrisskolen, men Nøddeskovskolen fik kærligheden at føle i mødet med vort mesterhold, der vandt 1-0. Træerne vokser dog ikke ind i himlen, og desværre så vi os nødsaget til at lade St. Jørgens skole besejre os med 5-4. De blev i øvrigt vindere af turneringen.

I tre træningskampe har vi måttet indkassere tre nederlag: mod Sorø 1-6, mod Haslev 1-5, mod Birkerød 1-9.

Atletik

Herlufsholm deltog i efteråret i et regionsstævne i Nykøbing. Vi deltog med yngre og ældre hold.

Yngre hold fik efter at have kæmpet en meget lige kamp mod Nykøbing, en 2. plads. Det blev så at sige en tvekamp mellem disse 2 hold, der efterlod de øvrige hold et godt stykke bagefter.

Ældre hold opnåede en 3. plads.

Selv om Herlufsholm ikke havde placeret sig til årets Finalestævne i atletik, stod Herlufsholm alligevel som arrangør af dette store stævne. Det blev holdt fredag d. 28-9 på Herlufsholm stadion.

12 gymnasieskoler fra hele landet deltog med hver 2 hold à 12 mand. Herlufsholm kom alligevel med da Randers' ældre hold meldte afbud.

Herlufsholm yngre hold deltog udenfor konkurrencerne og opnåede nok point til en 7. plads foran bl.a. Nykøbing som vi havde tabt til tidligere på året. Selv om der var så mange deltagere blev indkvarteringen ikke noget problem, takket være alle de forældre der havde sagt ja til at være værter for én eller flere af deltagerne.

Basketball

Basketball holdet har endnu ikke haft nogen kampe, men træner ufortrødent videre.

Orienteringsløb

I efterårets løb blev der af Sorø taget initiativ til et orienteringsløb, i Sorø, mellem elever fra 8 - 3.g. Det var et par orienteringsløb for drenge.

Vi vil engang i foråret invitere Sorø hertil.

Badminton

Det store opgør stod ved kredsstævnet i Vordingborg den 29. nov. Trods en god indsats blev vi slået ud i 10. runde. Samlet vinder af kredsen blev Solrød.

Volleyball

Ved et volleyballstævne d. 13. dec. ydede 1.g en god indsats, hvilket resulterede i hele to opgør over tre sæt. Holdet blev dog slået ud i forrunden af Øregård og Allerød gymnasium.

FEBRUAR		MARTS		APRIL		MAJ		JUNI	
F 1		L 1	WEEK-END	T 1		T 1		S 1	
L 2	WEEK-END	S 2		O 2		F 2	ST. BEDEDEGAS FERIE	M 2	
S 3		M 3	2.sb + HH i POLEN	T 3		L 3		T 3	
M 4	T 4			F 4		S 4		O 4	
T 5		O 5		L 5		M 5		T 5	
O 6		T 6		S 6		T 6		F 6	
T 7		F 7		M 7		O 7		L 7	
F 8		L 8	GØYEBAL	T 8		T 8		S 8	
L 9		S 9		O 9		F 9		M 9	
S 10		M 10		T 10		L 10		T 10	
M 11		T 11		F 11		S 11		O 11	
T 12		O 12		L 12		M 12		T 12	
O 13		T 13		S 13		T 13		F 13	
T 14	10. kl. + 3.sb + B + EB i BERLIN	F 14		M 14		O 14		L 14	
F 15		L 15	WEEK-END	T 15		T 15	Kristi Himmel- fartsdag.	S 15	
L 16	WEEK-END	S 16		O 16		F 16		M 16	
S 17		M 17		T 17		L 17		T 17	
M 18		T 18		F 18		S 18		O 18	DIMISSION
T 19		O 19	TERMINSP.	L 19		M 19		T 19	
O 20		T 20		S 20		T 20		F 20	
T 21		F 21		M 21		O 21		L 21	
F 22		L 22		T 22		T 22		S 22	
L 23		S 23		O 23		F 23		M 23	
S 24	TØNDESLG. 6. kl.	M 24		T 24		L 24	PINSEFERIE	T 24	
M 25		T 25		F 25		S 25		O 25	
T 26		O 26		L 26		M 26		T 26	
O 27		T 27		S 27		T 27		F 27	
T 28		F 28		M 28		O 28		L 28	
F 29		L 29		T 29		T 29		S 29	
		S 30	KONFIRMATION	O 30		F 30		M 30	
		M 31	PÅSKEFERIE			L 31			

17. jan. Orienteringsmøde for nye 1.g'ere kl. 19.00 i Festsalen

26 jan. Forældremøde 7. og 8. kl.

13. marts. Orientering om eks. for afg. klasserne.

18.-21. marts. Terminsprøver for 3.g., 10. og 9. kl.

5-9 maj. Folkeskolens afgangsprøve - skriftlig

5-9 maj. Folkeskolens udvidede afgangsprøve - skriftlig

7. maj. 3.g's sidste skoledag

12-14 og 19. maj. Skriftlig studentereksamen

14. juni. Translokation for 6., 7. og 8. kl. i Festsalen kl. 13.00

VED ORDINÆRE REJSEWEEKENDS OG FERIER.

Bustransport: Afg. Herlufsholm ca. 14,15-ank Kbh. Hovedbanen ca. 15,45
Afg. Herlufsholm ca. 14,05-ank. Korsør til forbindelse Fyn-
Jylland.
Afg. Kbh. Hovedbanen 19,30 Afg. Korsør afpasset efter forb. Ny-
borg-Korsør.

Bussernes holdeplads i København igen ved Hovedbanen.

EKSTRA REJSEORLOV

kan tildeles efter skriftlig henvendelse til Rektor senest torsdag i 2. frikvarter. Med skolens weekendordning vil det dog være selvfølgelig at hveranden lørdag, mandag respekteres som fulde arbejdsdage.

I forbindelse med diples hjemrejse til udlandet ved efterårs- og juleferie modtager skolen ofte forespørgsler ang. forlænget ferie. Som hovedregel kan anføres at udlandsdanske kan påregne at få skolefrihed til ud- og hjemrejse, således at diplen vil få den samme ferieperiode i sit hjem som kammerater bosat i Danmark.

OPHOLD PÅ SKOLEN I REJSEWEEKENDS

kan arrangeres hvis en dipel er forhindret i at komme til eget eller andet privat hjem. Skolen anser det dog for det bedste for diplene at få den afveksling rejseweekends kan give, og gør opmærksom på at en dipel i de lange rejseweekends let kan blive uden selskab af jævnaldrende på skolen, ligesom skolen ikke vil kunne etablere specielle beskæftigelsesarrangementer.

BESØG HOS KAMMERATER

Ofte inviteres diple til hinandens hjem, skolen værdsætter i høj grad denne gæstfrihed. Vi beder dog både værtshjemmet og den inviteredes hjem (for så vidt gælder weekends eller ferier) bekræfte arrangementet ved henvendelse til sovesalslæreren.